

בג"ץ 6522/12 - עיריית הרצליה נ' שר הפנים ואח'

בג"ץ 6522/12 - עיריית הרצליה נ' שר הפנים ואח'עלין

בג"ץ 6522/12

עיריית הרצליה

נ' ג' ד

1. שר הפנים

2. שר האוצר

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[10.02.2013]

כבוד השופט ח' מלצר

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט נ' סולברג

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת:

עו"ד אסף הראל

בשם המשיבים:

עו"ד ליורה וייס-בןסקי

פסק דין:

השופט נ' הנדל:

1. מונחת לפנינו עתירה למתן צו על תנאי בגדירה מתבקש בית המשפט להורות למשיבים לבוא וליתן טעם "מדוע לא יתנו תשובה מיידית, עניינית, מונמקת ומפורטת, לביקשת העותרת מיום 15.2.2012 להפחיתה חריגה והוספה סיוגי משנה לצו הארנונה לשנת 2012". עוד מתבקש מענה למכתבי העותרת מימים 6.2.2012 ו-8.5.2012 ביחס לטענות האפליה אשר הועלו שם.

2. העותרת - עיריית הרצליה - מטילה בכל שנה ארנונה על מחזיקי נכסים מקרקעין שונים שבתחומה. ביום 15.2.2012 פנתה העותרת למשיבים בבקשת "לאישור הפחתה / או שינוי סיוג / או תט סיוג" לשנת הכספיים 2012 (להלן: "הבקשה"). זאת עשתה העירייה לאור סמכותם של המשיבים לאשר שינוי טריפי ארנונה, אשר בריגל "הוקפאו" מאז שנת 1986 ונوتנים לשינוי רק באישור המשיבים. צוין כי בקשות קודמות של העותרת להפחיתות חריגות ו שינוי סיוג נדחו בהחלטות המשיבים. זאת גם שלטענת העותרת, בקשות זהות שהגישו רשויות אחרות - למשל, עיריית נתניה, רעננה והוד השרון - נתקבלו. כך או אחרת, לאחר שמכתבים שליחת העותרת למשיבים לא נענו, או נענו באופן בלתי מספק לשיטתה, הגישה העותרת עתירתה זו, בה בקשה כאמור כי המשיבים יגיבו לבקשתה. כלשונה, יש "להורות למשיבים להשיב ללא דיחוי לפניות העותרת ולקבל החלטה לגופה של הבקשה להפחיתה חריגה לשנת 2012".

3. נתקשה ונתקבלה תגבורת המשיבים. כעולה מהודעתם, ביום 31.10.2012 חתמו המשיבים על החלטתם ביחס לבקשת העותרת לאישור חריג לשינויים בצו הארכוננה, ותמצית הנימוקים נמסרה לעותרת. במצב זה, סבירים המשיבים, התייתרה העתירה במתכונתה הנוכחיית, באשר כוונה היא בעיקר נגד אי קבלת החלטה על ידי המשיבים. ואולם, לגישת העותרת אין מקום למחוק את העתירה. לגישתה, במסגרת העתירה נתקשו המשיבים להגביל גם לטענת האפליה מול העיריות האחרות - דבר שלא נעשה - וממילא אין מדובר בהחלטה עניינית מנומקת ומפורטת.
4. דין העתירה להידחות על הסף בהיותה מוקדמת. כעולה מן האמור לעיל, העותרת אינה שבעת רצון מהחלטות המשיבים בענייני הארכוננה הקשורים אליה. זו אף זו, לעותרת אף הייתה הנחה מוקדמת, ויתכן כי מבוססת, שגם בנסיבות הנוכחית תידחה. ברם, זה עייר, על הפונה לבית המשפט העליון בשבותו כבית המשפט הגבוה לצדק להביא את עניינו כחוויות. כאמור, ככל שהעתירה נוגעת לסוגיות מתן ההחלטה - הרי שגם כאמור ניתנה והעתירה התייתרה. ככל שהעתירה נוגעת למatters הנוגעות לשאלת הארכוננה, הרי שאין בה כדי ללמד על המשגה שנפל בהחלטת המשיבים, על היעדר סבירות לכואורה או על עוויל שנגרם לעותרת. זאת, כיוון שבעת הגשת העתירה ההחלטה, קל וחומר נימוקיהם, לא הייתה בנסיבות. אין אנו סבירים כי תגבורת העותרת לחשיבות המשיבים אינה האסנניה הרואה לבחון את טענות העותרת באופן ענייני. היבט נוסף של הסוגיה, מצוי בהיעדר פניה מוקדמת "קונקרטיבית" של העותרת למשיבים, בניסיון לתהות על פשר ההחלטה ולשנותה אף מחוץ לכתלי בית המשפט. גם בכך יש תמיכה לדחית העתירה.
5. העתירה נדחתה.
ניתן היום, ל' בשבט התשע"ג (10.2.2013).